

KARIN LEEUWENHOEK

'Ik zoek de diepere laag van het hedonisme'

TEKST & FOTOGRAFIE: RENÉ VAN HEUSDEN

Mensen met wie je het ook eens diepgaand over andere zaken dan wijn kunt hebben, zijn er in de wijnwereld jammer genoeg niet zoveel. Maar gelukkig zijn er uitzonderingen. Rooms-katholiek theologe Karin Leeuwenhoek is er zo een. Daarmee kun je na een lang wijndiner aan de Mosel nog een uurtje stevig op niveau discussiëren over de zin van het leven en die van religie. En ze schrijft ook over wijn.

Na haar middelbare school wilde Karin direct naar Amsterdam. Maar de kunstacademie daar vond ze veel te schools, dus ging ze al snel over op een studie communicatiewetenschap – in combinatie met veel feestvieren. Later volgde een studie theologie en nog later een opnieuw opbloeiende liefde voor wijn. In september slaagde ze met jaloersmakend hoge cijfers voor het vinologenexamen. Want hoe zegt ze het zelf? "Mijn hoofd werkt wel lekker."

Hoe ben je met wijn in aanraking gekomen?

"Eigenlijk ben ik al sinds mijn achtste verliefd op sherry, waarvan ik kleine nipjes uit het glas van mijn moeder nam. Vanaf mijn zestiende dronk ik bij het uitgaan bier: goedkoop en lekker. Ik herinner me ook nog de supermarktwijn uit het onderste schap, witte Bulgaarse voor 2 gulden de fles. Niet lekker, wel functioneel. Later werd dat supermarktwijn uit de hogere schappen. Op mijn 22e kwam ik voor het eerst in aanraking met werkelijk grote wijnen. Via een vriendin die bij Café Roux werkte heb ik daar in 1998 een jaar lang bijzondere wijn-spijsavonden onder supervisie van Noël Vanwittenbergh mogen meemaken. Geweldig, met wijnen om van in vervoering te raken. Daar is mijn liefde voor Bourgogne ontstaan." Karin laat als bewijs een paar zorgvuldig bewaarde menu's zien die er inderdaad niet om liegen.

Sindsdien aan de grands crus?

"Niet echt. Al snel kwam ik weer terug in de harde realiteit van het arme studentenleven en de supermarktwijnen. Wanneer ik heel af en toe goed uit eten ging, bezuinigde ik op wijn. Dat had zowel met geldgebrek als met de in mijn optiek exorbitante drankcalculaties in de horeca te maken. Pas een jaar of vijf geleden, toen ik ging samenwonen en er daarvoor een beetje 'speelgeld' beschikbaar kwam, heb ik de sluimerende wijnliefde weer opgepakt.

Paspoort

Wie: Karin Leeuwenhoek (1976, Alphen a/d Rijn).

Wat: wijnblogger op Vinoblogie.nl en columnist bij Winelife.

Nevenactiviteit: tekstschrijver voor de faculteit theologie van de Rijksuniversiteit Groningen.

Opleiding: communicatiewetenschap en theologie.

Wijnopleiding: vinoloog van de Wijnacademie (2016).

Burgerlijke staat: getrouwd met Bas, bewust kinderloos.

Liefhebberijen buiten de wijn: hardlopen (om de geest te laten waaien) en de eigen olijfbomgaard in Italië – pure idylle op maar drie kwartier van de Sint Pieter in Rome...

In het glas tijdens het gesprek: Manzanilla van Bodegas Rey Fernando de Castilla, Bourgogne Blanc 2013 van Domaine Roulot en bier.

Ik heb een klimaatkast aangeschaft, ben duurdere wijnen gaan drinken en aan de studie gegaan. Voordien las ik al wel *Perswijn* in bed voor het slapengaan, maar de wijn die ik dronk was steevast nog van de goedkope soort. Nu wilde ik er alles over weten. Vermeerdering van kennis is geen vermeerdering van smart, maar van smaak, vind ik. In 2015 ben ik begonnen met de vinologenopleiding. Die heb ik weliswaar ervaren als vrij schools, in een ambiance die niet optimaal is, maar ik heb er enorm veel van geleerd."

Hoe ben je aan het schrijven geraakt?

"Aan het eind van de master wereldreligies begon ik met schrijven voor mijn toenmalige faculteit. Nog voor de Wijnacademie deed ik een open sollicitatie bij *Winelife* met de vraag of ze het daar zagen zitten als ik over de link tussen religie en wijn zou schrijven. En dat bleek het geval! Ik ben toen voor de aardigheid ook een eigen blog begonnen, *Vinoblogie*. Ik wil me daarbij niet laten meeslepen door de waan van de dag. Bij mij daarom geen snelheid, oneliners of plaatjes zonder diepgang. Ik heb meer met tijdloze informatie en eerbied voor het product. Wat ik probeer, is diepgaande informatie te bieden over wijnen die mij raken, en dan op een voor een brede doelgroep toegankelijke

manier. Mijn doelstelling is om mensen bewuster te maken van kwaliteit (gemaakt volgens de regels van de kunst), waarheid (eerlijk en puur), schoonheid (het proefgenoege) en de samenhang daartussen. En ook om mensen bij te brengen dat wijn meer tijd, geld en aandacht waard is!"

Is er voor jou een relatie tussen je religieuze gevoelens en wijn?

"Het ervaren van verbinding is voor mij de kern van religie. Omdat ik geloof dat ieder mens ten diepste het gevoel van één zijn zoekt, draag ik daar graag wat inspiratie voor aan. Genieten van een mooie wijn vergroot mijn eerbied en dankbaarheid voor het mysterie van het leven. Ik zoek in wijngenot de diepere laag van het hedonisme, in de zin dat parallel aan het genot en het zintuiglijke lekker er de ervaring kan zijn van de schoonheid en verbondenheid in de schepping. Die twee versterken en verdiepen elkaar en daarover deel ik graag mijn ervaringen. Toegegeven, naast pure fascinatie zit daar wel enige drang tot wereldverbetering in. Net als religie is wijn voor mij een manier om verbinding te voelen met God, de natuur, de medemens en niet te vergeten mijn innerlijke zelf. Wijn verheft je boven de dagelijkse beslommeringen en maakt je bewust van het gelukzalige nu. Wijn drinken – of beter gezegd: proeven – kun

je zien als ultieme vorm van mindfulness."

Kun je wat concreter zijn over die wijnen die je raken?

"Het gaat mij om wat ik als herkenbare en 'rustige' wijnen omschrijf. Typisch voor hun herkomst, gemaakt zonder trucs, met een eigen persoonlijkheid en als het even kan met rijping. Bijvoorbeeld wijnen uit Jerez – die sherry uit mijn jeugd! –, Rieslings met leeftijd, Bourgogne en Condrieu. Wijnen waaraan je trouwens kunt zien dat mijn smaak inmiddels een stuk duurdere geworden is, helaas. Wat me ook iets doet, zijn inspirerende producenten. Mensen als Johan Reyneke of Roman Niewodniczanski van Weingut Van Volxem."

Waar kun je absoluut niet tegen?

"Zet je maar schrap voor een hele waslijst. Zaken als smurfenwijn met een blauw kleurtje en bijpassend smaakje. Sowieso moet ik weinig hebben van wijnen die gemaakt zijn met snelle trucs, om te pleasen of te maskeren. Met 'gemakkelijk fris en fruitig' heb ik ook niet zoveel op, want ik vind die wijnen karakterloos. Nog een: wijn in cafés, vaak zo erbarmelijk slecht dat ik er alleen maar bier drink. En dan al die onzinnige cuvéesnamen met dieren die door de wijngaard scharrelen. Als het om mensen gaat, bewaar me dan alsjeblieft voor betweters en types met dubbele agenda's. Genoeg zo?"

Wat zijn je ambities als blogger?

"Zoveel mogelijk proeven en leren en dat met meer lezers delen. Ik hoef er niet van te leven, maar vind het wel leuk om bij steeds meer importeurs en instanties in de kijker te komen. Verder kijk ik gewoon naar de kansen die zich voordoen."

Heb je er al eens over gedacht om zelf wijn te gaan maken?

"Voorlopig maar niet. De olijfolie van onze eigen bomen in Italië gaat voor."